

Publicerad 2018-10-25 11:51 av cla.rice

En Novembernatt 2016

Stjärnorna lös så starkt den där tidiga novembernatten

Jag hade precis bytt till vinterkappan

Men hade glömt vantarna hemma

Efter en del hetsdrucken rusdryck

Kändes kroppen lätt och varm

När jag begav mig ut i novembernatten

Kyldes kroppen genast ner av den kalla vinden

På rygg ligger du och jag och tittar på stjärnhimlen

Jag viskar att jag är kall

Trots att jag har vinterkappan knäppt upp till halsen

Du drar mina fingertoppar innanför din jackärm

Jag kryper närmare

Nu är det bara du och jag i novembernatten

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren cla.rice med Poeter.se id #113161 innehar upphovsrätten